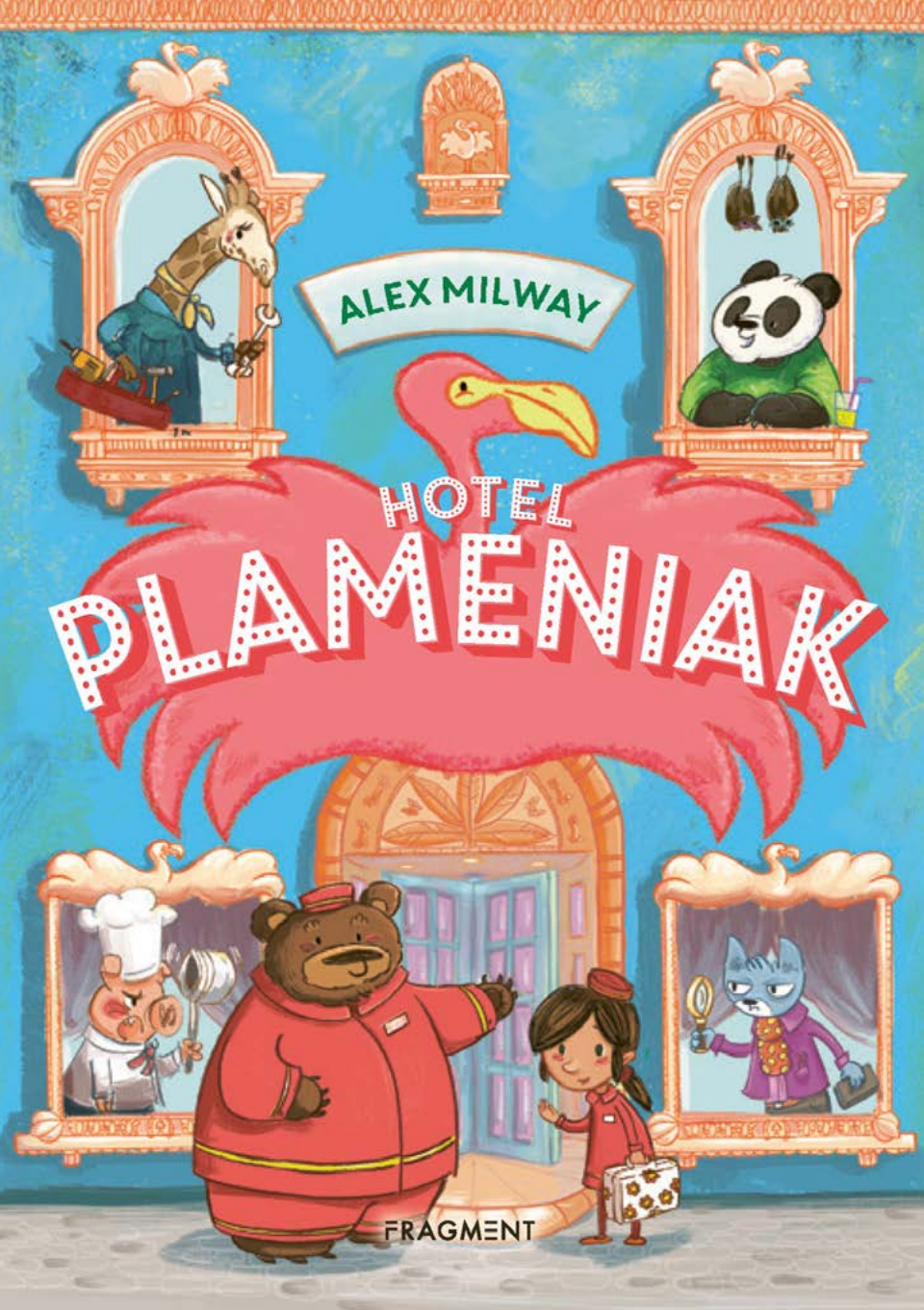

ALEX MILWAY

HOTEL

PLAMENIAK

FRAGMENT

Hotel Plameniak 1

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

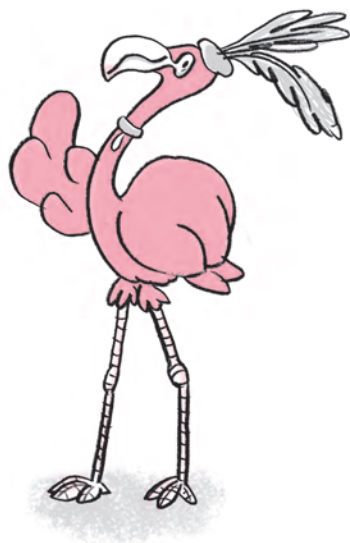
Alex Milway

Hotel Plameniak 1 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

HOTEL
PLAMENIAK

HOTEL
PLAMENIAK
ALEX MILWAY

Preložila Júlia Zelenčíková

FRAGMENT

Alex Milway: Hotel Flamingo

Text and illustrations copyright © Alex Milway, 2019

Originally published in the English language
as Hotel Flamingo by Piccadilly Press, an imprint
of Bonnier Books UK Limited, London

The moral rights of the Author have been asserted

Translation © Júlia Zelenčíková, 2026

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2026

Všetky práva sú vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie
kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania
v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom
bez písomného súhlasu vydavateľa.

Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie
v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-5014-1

ISBN e-knihy 978-80-566-5019-6 (1. zverejnenie, 2026) (ePDF)

Pre Arrietty

Holubí zábavný park

Žraločí
pirátske zázrady

Fúzatý prístav

Kino Kly

Nákupné centrum Mačka

Bowling Dukduk

Športová aréna
na bulvári

ZVIERACÍ BULVÁR

Hotel Plameniák

Uyhliadka

Nosorožia pevnosť

Piesočné duny

Pláž Savana

Dovolenková zátoka
veľrýb

Maják Svetluška

Jašteričia pláž

Umelecká štvrť

Hotel Lesk

Prístavisko Rybka

Opera
Karneval

Plážové
domčeky

Kombia zátoka

Vitajte na
Zvieracom bulvári

LEGENDA:

Pastviny

Pobrežná cesta

Studňa

HOTEL
PLAMENIAK

KOLKOKRÁT
MA NÁJDEŠ
V PRÍBEHU?

Najslnečnejší hotel v meste

Anna Dupontová vystúpila z taxíka a prvý raz si prezrela Hotel Plameniak.

„Prepánajána, veď to je hrôza!“ zvolala.

Hotel Plameniak nepôsobil práve najkrajšie a už vôbec sa nepodobal na hotel na fotografii v jej ruke. Steny boli sivé a odlupovala sa z nich farba, okná popraskané a otočné dvere sa už dávno neotáčali.

Pokazenými dverami si razil cestu veľký starý medveď. Na sebe mal žiarivú červenú uniformu a medzi širokými ušami mu sedel červený klobúčik.

„Vitajte v Hoteli Plameniak,“ snažil sa natešene privítať Annu, „v najslnečnejšom hoteli v meste.“

„Slnečné na ňom nie je vôbec nič,“ odpovedala Anna. „Veď sa naň pozrite! Rozpadáva sa.“

Medveď zosmutnel, zrejme sa ho jej slová dotkli.

„Ako sa voláte, pán Medveď?“ spýtala sa Anna.

„Macko, slečna,“ nevrlo odpovedal. „Vítam hostí a uvádzam ich do hotela.“

„Takže hotel je stále otvorený?“ čudovala sa Anna.

„Áno, slečna,“ prisvedčil medveď.
„Hoci hosta sme nemali už tri roky.“

Anna vzala svoj kufor a zamierila
k dverám.

„Pán Medveď,“ oslovila ho, „som nová
majiteľka Hotela Plameniak. Veľa sa tu
toho zmení.“

Macko sa postavil do pozornosti. „Vy ste
nová majiteľka, slečna?“ Mocnou labou
nasilu otočil pokazené dvere. „Až po vás,
slečna.“

Anna vošla do hote-
lovej haly. Pri pohľade
na ňu takmer skame-
nela. Zvnútra vyzeral
hotel rovnako zle ako
zvonku. Z každej steny
viseli pavučiny ako

závesy, koberec pokrývala hrubá vrstva prachu. A ten smrad? Anna by sa stavila, že v miestnosti zapáchajú staré plesnivé ponožky s nádychom citróna.

Vzdychla si. „Máme pred sebou veľmi veľa práce.“

Zamierila ku kedysi impozantnej recepcii. Na pulte sa váľal lemur kata. Anna ho tvrdo štuchla do pleca.

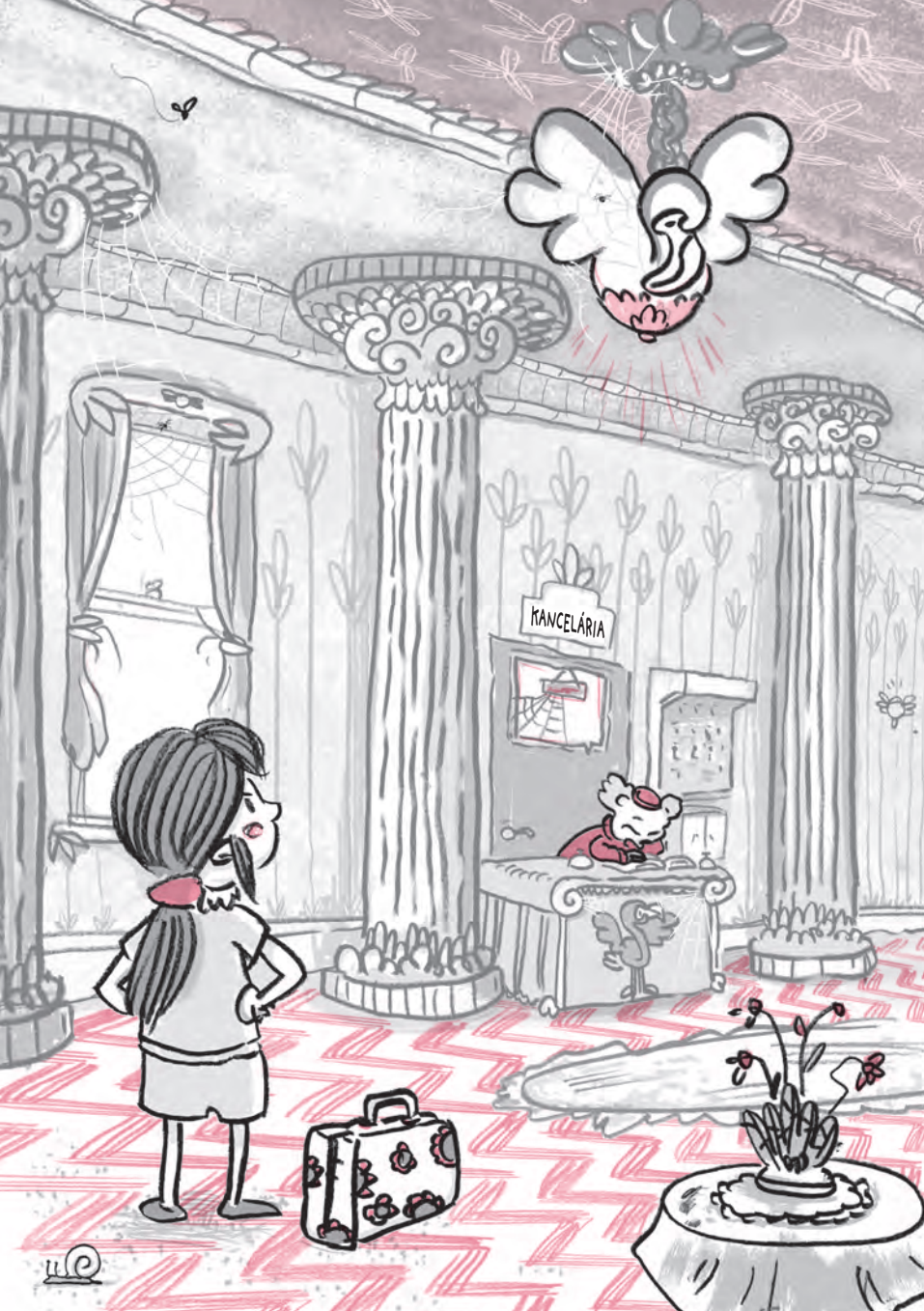
Lemur nadskočil a vyvalil na ňu veľké oči.

„Tvrdo pracujete, však, pán Lemy?“ oslovila ho, keď si prečítala jeho menovku.

Lemur si zívól. „Hneď som vyskočil na nohy,“ odpovedal a unavene si pošúchal oči.

„Vidím,“ odvetila Anna.

Lemy nebol práve ranné vtáča, ale dokázal si zapamätať všetkých hostí a ich

potreby. Koniec koncov, pracoval ako recepčný.

„Aký je deň?“ chcel vedieť Lemy.

„Prosím?“ začudovala sa Anna.

Lemy sa už veľmi dlho nerozprával so žiadnym hosťom.

„Prepáčte,“ ospravedlnil sa a utrel prach z pultu. Otvoril veľkú knihu hostí viazanú v koži a vzal pero. „Akú izbu by ste chceli, madam? Apartmán s kúpeľňou alebo...“

„Izbu?“ zopakovala. „Potrebujem kanceláriu. Tento hotel je môj! Som majiteľka!“

„Váš hotel?“ položil rečnícku otázku Lemy. Okamžite sa postavil do pozoru a oprášil si uniformu.

„Presne tak,“ prisvedčila Anna.

„V závete mi ho zanechala moja prateta Matilda. Odteraz ho vediem ja.“

Lemy ešte viac vyvalil okrúhle oči.
„Ospravedlňujem sa, slečna,“ odpovedal a ukázal na dvere z mliečneho skla za sebou. „Kancelária sa nachádza tu. Je tam trochu neporiadok, ale...“

„V celej tejto budove je trochu neporiadok,“ prerušila ho Anna. „Kde sú ostatní zamestnanci? Upratovači? Čašníci?“

„Už dávno odišli,“ prezradil Macko, prechádzajúci sa hore-dolu po hale. „Ostal som len ja a Lemy, slečna. Nikto iný.“

Anna nesúhlasne pokrútila hlavou. „Na fungovanie hotela potrebujem viac zamestnancov než len medveďa a lemura,“ objasnila.

„Súhlasíme, slečna,“ odvetil Macko.
„Lenže peniaze neostali ani na naše výplaty, nieto ešte na výplaty pre ďalších zamestnancov. Trezor je prázdny.“

„Ak vám neplatia, prečo ste tu?“
chcela vedieť.

„Pretože tento hotel je náš domov,“
láskyplne vysvetlil medveď. „Vždy ním bol
a vždy ním aj bude. Hotel Plameniak už
máme v krvi.“

Ak už nič iné, tak Anna si všimla, že
Mackovi a Lemymu na hoteli naozaj
záleží. Prešla sa po hale a prezrela si ju
ako novovymenovaný kapitán lode.

„Odteraz je to aj môj domov,“ vyhlá-
sila. „Spoločnými silami a tvrdou prácou
toho môžeme dosiahnuť veľa.“

Veľká prehliadka hotela

V kancelárii nikto nepracoval už roky. Na stenách viseli portréty bývalých majiteľov hotela. Z jednej fotografie sa na Annu mračila prateta Matilda. Po miestnosti sa povalovali kopy starých dokumentov. Siahali takmer až k stropu.

„Musí byť niekde tu, viem to iste, slečna,“ zašomral Macko. Odsunul horu obálok a odkryl pracovný stôl.

„Ďakujem,“ potešila sa Anna.

„Je tu aj stolička,“ dodal Macko. Nadvihol špinavý kvetináč a odhalil hroznú hnedú stoličku.

„Čo sa v hoteli stalo, pán Medved?“ vyzvedala Anna.

„To je dlhý príbeh,“ začal rozprávanie Macko. Mal však rád príbehy. Po líci mu stiekla slza. „Kým pán Grobian nepostavil na kopci svoj megahotel Lesk, boli sme jediný hotel v meste. Ukradli nám všetkých zamestnancov

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Hotel Plameniak 1.***
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.